

Микола ПШЕНИЧНИЙ

1651 рік

Миколі
ТИМЧАКУ

Кидаєм
козацькі табори
На поталу
звірам-
казимірам...

До пори все,
кажуть, до пори!
Лиш – не Україна

і не віра...

Кидаєм козацькі прапори –

Не під ноги хоч,
то – край дороги...

Сиво дорікають явори:
Шляхта

дочекалась перемоги...

Кидаєм бандури у багно,
Трясовини мостимо тілами...

Це було недавно чи давно?..

Це було!.. Чи є?..

Чи буде з нами?..

Слова, знайди,

навіть не дають,

Ні слівця,

ні навіть півсловечка...

Надаремна нині наша лють!

Надаремна наша суперечка!

Сперечатись треба у бою –

З ворогами

треба сперечатись...

Бо хрести стають –

не повстають! –

Шлях поразок

синьо-барвінчатий.

Буде ще, пребуде крізь віки,

Хоч нічому і не навчимося...

Турки?.. Шляхтичі?..

Більшовики?..

Чи то просто тільки так

здалося?..